

[Indenrigsministeren.]

foretog de paagældende Rigsdagsmænd dengang deres Handling i nøje Forbindelse med det Vælgerkorps og de Organisationer, som havde opstillet dem.

Jeg skal saa endnu blot sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Rager. Jeg erkender efter det ærede Medlems Udtalelse, at jeg forleden, da jeg paahørte hans Tale, havde misforstaaet det paagældende Afsnit af Talen. Jeg maa maaske sige til det ærede Medlem, at naar det skal opfattes meget nøjagtigt, hvad det ærede Medlem sagde dengang, saa maa jeg maaske ogsaa til Gengæld bede om, at det ærede Medlem opfatter meget nøjagtigt, hvad jeg den Dag sagde. Det ærede Medlem gengav det i Dag paa den Maade, at jeg havde givet Tilsagn om, at Landstinget vilde drøfte det ærede Medlems Skitse. (Rager: Nej!). Men det har jeg ikke givet Løfte om, jeg kan ikke disponere over, hvad Landstinget vil drøfte; jeg haaber, Landstinget vil drøfte det, men jeg kan kun opfylde det Løfte, jeg har givet: at sørge for, at denne Skitse paa den Maade, vi har aftalt, bliver forelagt i udarbejdet Form, saa at man er i Stand til at tage Stilling til den.

Dernæst sammenlignede det ærede Medlem det, her skete i København, med det, der skete i Ribe Amt. Denne Sammenligning kan jeg ikke godkende, og min Tale forleden Dag viser, at min Anskuelse er den, at naar man, hvad alle erkender er en Nødvendighed her i København, gaar til en grundlæggende Omlægning af et Storumraade, maa det være Opgaven i saa høj Grad som muligt at naa til lige store Kredse; det vil jeg hævde gælder i højere Grad; dette er noget andet, end naar man som i Ribe Amt undlader at gaa til en Omlægning af de bestaaende Kredse, fordi der ikke er den samme Nødvendighed for det, som der er i København.

Det ærede Medlem satte til Slut sin Lid til forskellige Egenskaber, jeg skulde have; for det første skulde jeg være den statistiske Vogter af Juraen, og deri ligger ogsaa, at jeg skal være Vurderer af Juraen og tillige Psykolog. Det er store Fordringer. Statistikken arbejder med de store Tal, Juraen arbejder med de juridiske Normer, de generelle Bestemmelser, men Psykologien arbejder, naar jeg ser bort fra Massepsykosen, med de enkelte Individuer, og det kan somme Tider være lidt svært.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Holger Eriksen): Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel gjorde et synligt ophidset Indtryk. Naar man helt igennem er antidemokratisk indstillet, kommer man naturligvis i en meget vanskelig Situation, naar man skal kritisere et Lovforslag, fordi det ikke er tilstrækkelig demokratisk. Jeg har ingenlunde betegnet det ærede Medlem som Nazist. Jeg ved udmærket godt, at man kan deltage i Partidagen i Nürnberg og raabe „Heil“ uden derfor at blive betegnet som Nazist. Jeg har kun tilladt mig at citere det ærede Medlems egne Udtalelser. Jeg har yderligere gjort opmærksom paa den Insinuation, der ligger i her fra Talerstolen at tale om, at man kan risikere at miste sine Valutaattester, hvis man støtter det ærede Medlem, selv om man tager alle mulige Forbehold. Den Agitation, der ligger heri, minder i høj Grad om de Metoder, som blev bragt til Anvendelse i Tyskland forud for 1933.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Det sidste ærede Medlem Hr. Holger Eriksen løb nu fra Beskyldningen „Nazist“, men han erstattede det med at sige, at man kunde deltage i Partidagen og raabe „Heil“. Det ærede Medlem aner intet som helst om, hvad jeg har foretaget mig paa Partidagen i Nürnberg, han lader blot, som om han ved noget. Han ved intet, og saa skulde han afholde sig fra at tale om det. For at berolige det ærede Medlem kan jeg sige, at jeg aldrig nogen Sinde har raabt og heller ikke kunde tænke mig at raabe „Heil Hitler!“.

Naar den højtærede Minister udtalte, at Valgloven kun har en Mening, hvis den sigtede til Løsgængerne, er det rigtigt, det har jeg naturligvis ogsaa tænkt paa, men den højtærede Minister glemmer at forklare, hvorfor man saa ikke i Valgloven har skrevet, at det var det Tilfælde, man sigtede til. Det kunde man have gjort, men det har man ikke. (Indenrigsministeren [Bertel Dahlgaard]: Det var ikke nødvendigt!). Det er nødvendigt, for ellers omfatter den flere, det maa den højtærede Minister kunne begribe. I denne Rigsdag har der siddet Løsgængere, maaske een i min Tid, derimod har der siddet Masser af andre Rigsdagsmænd, ikke sandt? Og saa dette med at gaa til Vælgerne, hvad vil det sige? Har jeg nogen Mulighed for at faa et Valg? Nej, jeg kan gaa til en Bestyrelse paa